

॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे पंचविंशति अधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ केनेति ॥ १ ॥ २ ॥ पादौ स्त्री

षष्टिवर्षसहस्राणि पितरस्तेन तर्पिताः ॥ यस्तु शृंगगतं पंककूलादुद्धृत्य तिष्ठति ॥ ७९ ॥ पितरस्तेन गच्छंतिसोमलोकमसंशयम् ॥ वर्षासु दीपदानेन शशीव
च्छोभते नरः ॥ ८० ॥ तमोरूपं न तस्यास्ति दीपकं यः प्रयच्छति ॥ अमावास्यां तु ये मर्त्याः प्रयच्छंतितिलोदकम् ॥ ८१ ॥ पात्रमौदुंबरं गृह्य मधुमिश्रं तपोधन ॥
कृतं भवति तैः श्राद्धं सरहस्यं यथार्थवत् ॥ ८२ ॥ दृष्टुं पुष्टमनास्तेषां प्रजा भवति नित्यदा ॥ कुलवंशस्य वृद्धिस्तु पिंडदस्य फलं भवेत् ॥ श्रद्धा नस्तु यः कुर्यात्पितृणां
मनृणो भवेत् ॥ ८३ ॥ एवमेष समुद्दिष्टः श्राद्धकालक्रमस्तथा ॥ विधिः पात्रं फलं चैव यथावदनुकीर्तितं ॥ ८४ ॥ इति श्रीम० अनु० आनुशास० दानधर्म
पितरहस्यं नाम पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥ भीष्म उवाच केनेते च भवेत्सीतिः कथं तुष्टितु गच्छसि ॥ इति पृष्टः सुरेन्द्रेण प्रोवाच
हरिरीश्वरः ॥ १ ॥ विष्णुरुवाच ब्राह्मणानां परीवादो मम विद्वेषणं महत् ॥ ब्राह्मणैः पूजितैर्नित्यं पूजितो हं न संशयः ॥ २ ॥ नित्याभिवाद्या विप्रैर्द्राभुक्त्वा पादौ
तथात्मनः ॥ तेषां तु श्यामि मर्त्यानां यश्चक्रे च बलिं हरेत् ॥ ३ ॥ वामनं ब्राह्मणं दृष्ट्वा वराहं च जलोत्थितम् ॥ उद्धृतां धरणीं चैव मूर्ध्ना धारयते तु यः ॥ ४ ॥ न तेषामशु
भं किंचित्कल्मषं चोपपद्यते ॥ अश्वत्थं रोचनां गां च पूजयेद्यो नरः सदा ॥ ५ ॥ पूजितं च जगत्तेन स देवा सुरमानुषं ॥ तेन रूपेण तेषां च पूजां गृह्णामि तत्त्वतः ॥ ६ ॥
पूजाममैषानास्य न्यायावल्लोकाः प्रतिष्ठिताः ॥ अन्यथा हि वृथामर्त्याः पूजयंत्यल्पबुद्धयः ॥ ७ ॥ न हंत्यति गृह्णामि न सा तुष्टिकरी मम ॥ ८ ॥ इंद्र उवाच च
क्रं पादौ वराहं च ब्राह्मणं चापि वामनं ॥ उद्धृतां धरणीं चैव किमर्थं त्वं प्रशंससि ॥ ९ ॥ भवान्मृतजतिभूतानि भवान्संहरति प्रजाः ॥ प्रकृतिः सर्वभूतानां समर्त्यानां स
नातनी ॥ १० ॥ भीष्म उवाच संप्रहस्य ततो विष्णुरिदं वचनमब्रवीत् ॥ चक्रेण निहता दैत्याः पद्भ्यां क्रांता वसुंधरा ॥ ११ ॥ वाराहरूपमास्थाय हिरण्याक्षो निपा
तितः ॥ वामनरूपमास्थाय जितो राजा मया बलिः ॥ १२ ॥ परितुष्टो भवाम्येवं मानुषाणां महात्मनां ॥ तन्मां ये पूजयिष्यन्ति नास्ति तेषां पराभवः ॥ १३ ॥ अपि वा
ब्राह्मणं दृष्ट्वा ब्रह्मचारिणमागतं ॥ ब्राह्मणाभ्यां दत्त्वा अमृतं तस्य भोजनं ॥ १४ ॥ ऐंद्रीं संध्यामुपासित्वा आदित्याभिमुखः स्थितः ॥ सर्वतीर्थेषु स स्नातो मुच्य
ते सर्वकिल्बिषैः ॥ १५ ॥ एतद्वः कथितं गुह्यमखिलेन तपोधनाः ॥ संशयं पृच्छमानानां किं भूयः कथयाम्यहं ॥ १६ ॥

यावत्पूजितवायौ संध्यायां शिष्टाचारात् चक्रे गोमयोपलिप्ते मंडले मुदर्शनमंत्रेण पूजिते ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥